

Ressò

març 24

**Confiança en el Senyor.
Atents a l'espera.**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La Quaresma, camí de la Pasqua

El mot “Quaresma” evoca per a molts una idea de tristesa i ensopiment. Massa immersits en un món de soroll i de consum immediat, ens costa valorar el silenci i l’austeritat que ens ajuden a contemplar l’existència humana a la llum de la realitat divina. Educat pels meus pares en una fe senzilla i confiada, he viscut des d’infant la Quaresma com un temps d’esperança que apunta cap a l’alegria i sempre m’ha fet il·lusió entrar en aquest temps: la seva situació dins de l’any ens indica que l’hivern va finint per deixar pas a la primavera; la naturalesa, que havia quedat com esmorteïda, comença a cobrar una nova vida; i la celebració del misteri de la fe ens prepara per a celebrar amb intensitat la mort i resurrecció de Jesucrist i, amb elles, la nostra mateixa mort i resurrecció: mort al pecat i resurrecció a una vida nova que esdevindrà plena quan contemplem Déu cara a cara.

Ja des de mitjans del segle II s’havia començat a consolidar en l’Església una praxi penitencial prèvia a la Pasqua, que paulatinament va anar cristal·litzant, al segle IV, en un període de quaranta dies, considerats a la llum del simbolisme bíblic dels quaranta dies de Jesús passats al desert o dels quaranta anys de pelegrinatge del poble d’Israel abans d’entrar a la terra promesa. A l’època antiga, la Quaresma era el temps per excel·lència per a la reconciliació dels penitents, que tenia lloc el matí del Dijous Sant, i per a la preparació més intensa al baptisme dels catecúmens, que se celebrava en la Vetlla Pasqual.

Tres són les grans pràctiques que caracteritzen la Quaresma i que configuren la vida cristiana: el dejuni —del qual els més grans de 60 anys n’estem dispensats, no així de l’abstinència—, l’almoïna i la pregària. El dejuni i l’almoïna són dues pràctiques que estan molt vinculades entre elles: dejunem d’allò que és superflu i, fins i tot, ens arribem a privar de quelcom necessari, per poder-ho compartir amb aquells que han de viure en un dejuni forçat. I aquestes dues pràctiques cobren el seu sentit més real i profund si estan amarades per l’oració, en la qual descobrim cada dia la necessitat de relació amb el Pare, l’adoració i la intercessió per mitjà de Jesucrist davant les necessitats de tots els homes i dones del món.

*Mn. Joaquim Meseguer,
Consiliari diocesà de Vida creixent del Bisbat de Terrassa*

Salm 17. Escolta, Senyor, una causa justa

La justificació que ve del Crist:

Només Jesús podia demanar estricta justícia; nosaltres sempre hem de demanar misericòrdia (almenys de cara a Déu). Però si per la fe habita Crist en el nostre cor, podem demanar al Pare que vingui de nit a examinar-lo i, en desvetllar-nos, el contemplarem fins a saciar-nos.

Escolta, Senyor, una causa justa,
escolta el meu plany.

Estigues atent a la meva pregària:
surt de llavis que no enganyen.

Sentencia tu mateix la meva causa:
els teus ulls veuran qui té raó.

Has vingut de nit a escorcollar-me el
cor,
m'has provat al foc i no m'has trobat
fals.

La llengua no se me'n va com a tants
d'altres,

he observat les teves paraules,
no abandono els camins prescrits.

Els meus passos segueixen les teves
rutes,

els meus peus s'hi mantenen segurs.

T'invoco, Déu meu, i sé que em
respons;

estigues atent, escolta el que et
demano.

Que m'ajudi el teu amor admirable,
tu que salves dels enemics

els qui s'arreceren als teus braços.

Guarda'm com la nineta dels ulls,

empara'm a l'ombra de les teves ales,

on no m'abasti l'injust que m'assalta,

els enemics mortals que m'envolten.

Els seus cors són insensibles,

i els seus llavis, insolents.

Se m'acosten, ja m'encerclen,
em miren per tombar-me per terra,
com lleons delerosos per la presa,
com lleons emboscats en els matolls.

Alça't, Senyor! Planta'ls cara i
doblega'ls!

Que la teva espasa salvi de l'injust la
meva vida!

Que la teva mà, Senyor, em salvi dels
mortals,

dels qui encara viuen en el món.

Que s'embafin del destí que els
reserves,

que els seus fills en quedin saciats
i que en deixin als seus nets les
engrunes.

Jo et veuré, perquè la meva causa és
justa.

Quan em desvetlli, et contemplaré fins
a saciar-me'n.

Espai de reflexió i pregària

Catequesi del Papa: “L’anunci de l’evangeli és per a tots”

El Papa Francesc continua parlant-nos del zel apostòlic del creient. L’anunci és per a tots.

“Quan trobem veritablement el Senyor Jesús, aquestencontre impregna la nostra vida i demana ser portat més enllà de nosaltres. Ell vol que el seu Evangeli sigui per a tots. En Ell hi ha un poder humanitzador, una plenitud de vida que està destinada a tot home i a tota dona, perquè Crist ha nascut, mort i ressuscitat per a tots, ningú no n’és exclòs.

A l’Evangeli gaudium es pot llegir: “Tots tenen el dret de rebre l’Evangeli. Els cristians tenen el deure d’anunciar-lo sense excloure ningú, no com qui imposa una nova obligació, sinó com qui comparteix una alegria. L’Església no creix per proselitisme sinó per atracció” (n 14). Els cristians es troben a l’atri més que a la sagristia i van per “les places i els carrers de la ciutat” (Lc 14, 21).

L’Evangeli narra l’encontre de Jesús amb una dona estrangera, una cananea que li suplica que guareixi la filla malalta (cf 15, 21-28). Jesús s’hi nega dient que ha estat enviat només a les ovelles perdudes de la casa d’Israel i que no està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets, però la dona, amb la insistència dels senzills replica que també els gossets mengen les engrunes que cauen de la taula dels seus amos. Jesús queda impressionat i diu: “Dona és gran la teva fe. Que es faci com tu vols”. L’encontre amb aquesta dona fa canviar l’idea de Jesús, la seva predicació ha d’obrir-se a tots.

La Bíblia ens mostra que quan Déu crida una persona és per a un servei, n’escull un per a estimar a tots, per a arribar a tots.

Espai de reflexió i pregària

No podem identificar el cristianisme amb una cultura, amb una ètnia, amb un sistema. Així perd la seva naturalesa catòlica, es a dir, per a tots, universal; no és un grupet d'escollits de primera classe, uns privilegiats.

L'Evangeli no és només per a mi, és per a tots.”

Fem nostres aquestes paraules del Papa Francesc.

M. Dolors Coscojuela

Crist clavat a la creu ens necessita

Crist clavat a la creu, no pot moure les mans,
però les nostres mans poden construir un món nou
on hi habiti la justícia.

Crist clavat a la creu no pot moure els peus,
però els nostres peus poden posar en marxa tota una multitud
pels camins de la llibertat.

Crist clavat a la creu té els llavis closos,
però els nostres llavis poden proclamar al món
la bona nova de l'Evangeli.

Crist clavat a la creu està immobilitzat,
però la nostra acció pot assolir la germanor
de tots els homes i dones de bona voluntat.

Crist clavat a la creu és un llibre obert,
però no tothom sap llegir-lo,
nosaltres podem ser l'única Bíblia que pot fer arribar
un missatge d'esperança dirigit a tothom,
escrit amb obres i amb paraules entenedores.

Crist clavat a la creu ha ressuscitat!
i ressuscita cada dia en cadascú de nosaltres!

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle B. **No entenem res!**

A la quaresma, Jesús ens convida a pujar a la muntanya. Enmig del brogit del món actual, dels nervis del bombardeig publicitari, és imprescindible el relaxament i saber escoltar.

Enmig de la prada verdosa de Galilea, un dia Jesús pujà a la muntanya amb els seus deixebles Pere, Jaume i Joan, els mateixos que assistiran a l'oració de Getsemaní.

Jesús es transfigurà davant d'ells. Tal com si es tragués l'americana, aparegué brillant davant d'ells. Es formà un núvol i una veu digué: -"Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo". Els deixebles no sabien pas què dir.

I així ens passa a tots: no entenem res! És molt difícil saber escoltar. Oïm, però no parem atenció. Oïm la ràdio, la televisió, converses, però sense cap esforç.

Consumim sorolls i no posem cap interès de comprensió en la paraula de Déu que ens arriba per mil camins i per mil pistes.

Mireu quines vies va trobar una colla de convivències a Montserrat.

"Vaig dir a l'ametller: parla'm de Déu! I l'ametller va florir. Vaig dir a la casa: parla'm de Déu! I es va obrir la porta. Vaig dir a l'infant: parla'm de Déu! I l'infant m'ho va demanar a mi. Vaig dir a l'amic: parla'm de Déu! I l'amic em va ensenyar a estimar. Vaig dir a un soldat: parla'm de Déu! I el soldat va deixar les armes. Vaig dir a la mà: parla'm de Déu. I la mà esdevingué servei. Vaig dir a Jesús: parla'm de Déu! I Jesús resà el Parnostre".

Ja ho veieu; tot ens parla de Déu. Déu ens empaita pacientment.

Mn. Pere Arribas-diaça

Celebració de la festa de la Candelera. Basílica de Sant Josep Oriol.

Salutació i homilia del bisbe Mns Abadias en la celebració de l'Eucaristia.

“La vida cristiana ens crida a créixer en la dinàmica de l'Esperit, tota la vida, és una vida Creixent en l'esperança i en l'amor a Déu.

En aquesta festa encara recordem Jesús infant que ve a nosaltres, se'ns ha fet proper amb la seva petitesa i humilitat, tendresa i amor. Un Déu fràgil ha vingut a nosaltres, s'ha fet un de nosaltres.

L'Evangeli posa en el centre de l'escena a Simeó i Anna, dos ancians.

Déu deixa la història de la salvació en mans de dos joves: Maria i Josep. També escull a dos ancians: Simeó i Anna, dues persones grans.

Meditem els càntics de Maria, de Zacarias i de Simeó. Probablement també l'anciana Anna hauria entonat el seu Càntic, encara que no ens consta.

Sempre hem de cantar les lloances del Senyor des de la joventut fins a la nostra vellesa. El nostre món necessita del nostre testimoni de Fe.

Déu ha estat Fidel amb nosaltres enmig de les dificultats, ens ha acompanyat sempre. Hem de donar testimoni de la nostra Fe, encara que a vegades sembli inútil, però no és així.

Si som sembradors de la Paraula, de l'amor de Deu, aquest testimoni tocarà el cor de les persones i donarà fruit encara que no ho vegem.

No ens cansem, siguem llum que porta l'esperança i la flama de l'AMOR.”

Joanna Méndez

Agenda

Abril

Dijous 4: Reunió d'animadors a les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16 (entre València i Aragó).

Tema VIII. El comiat i l'herència.

Maig

Dijous 2: Reunió d'animadors a les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16 (entre València i Aragó).

Tema IX. El magisteri de la fragilitat.

Dimecres 15: Trobada Interdiocesana a Montserrat

Juny

Dijous 6: Reunió d'animadors a les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16 (entre València i Aragó).

Tema X. Maria, model i exemple.

TEMARI DEL CURS 2023-2024

"Aliança entre generacions"

Com a suport a les reflexions de grup, podeu descarregar els materials del temari al nostre web: www.vidacreixent.org/temari

Podeu contactar amb nosaltres a través del telèfon:
682 835 093

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria:
Tardes, dilluns i dimecres de 17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: Papa Francesc:
Catequesis sobre la vejez 5. La fidelidad a la visita de Dios para la generación que viene.
Audiència General. Aula Pau VI, dimecres, 30 de març de 2022.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin